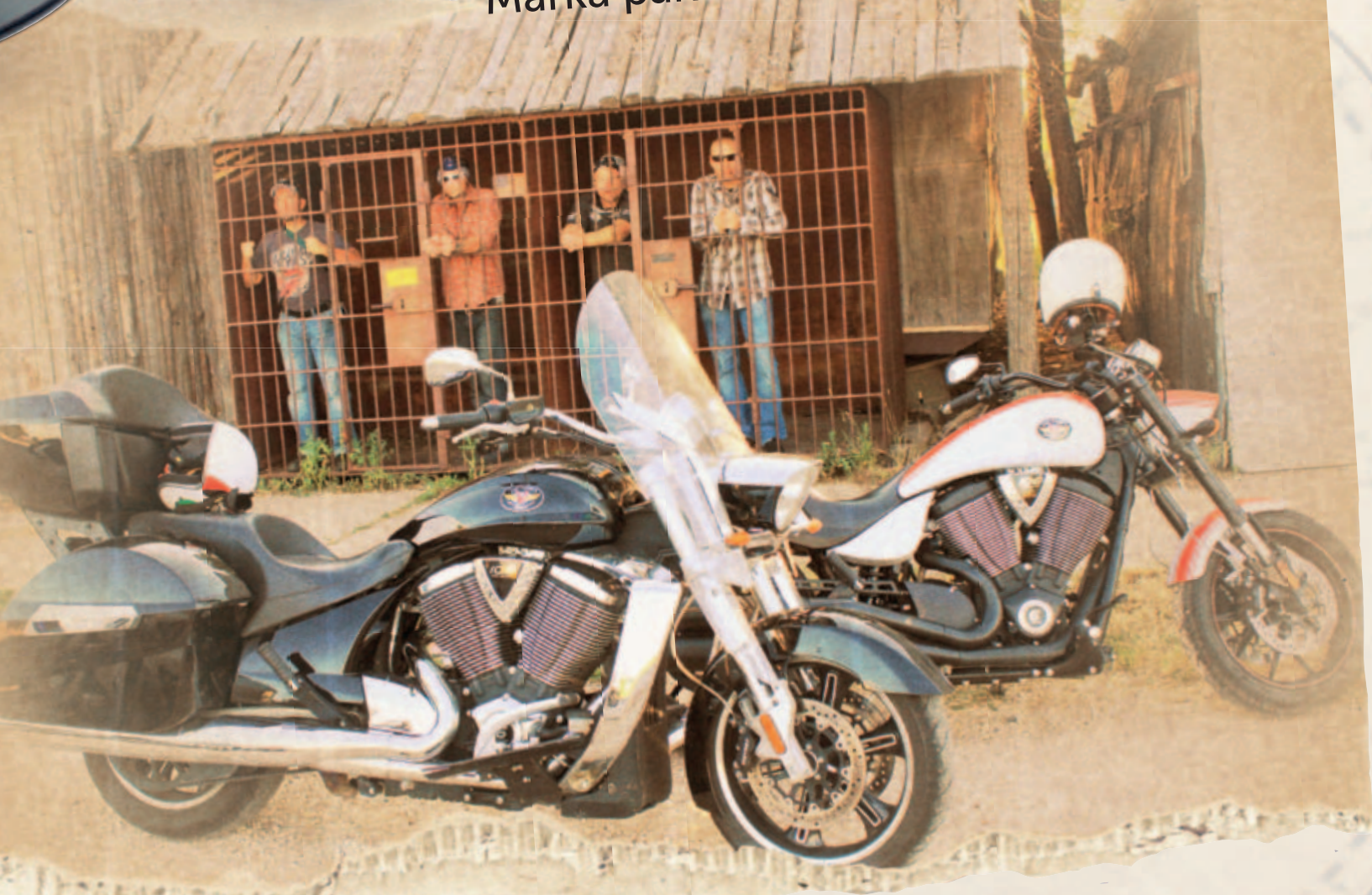

Road Trip

Märkä päiväuni vai toteutunut unelma?

Pari viikkoa Route 66:lla... Rannikolta rannikolle Harrikalla... Kuulostaako tutuilta unelmilta? Muutaman päivän matkalakin USA:ssa voi kokea paljon, mutta tarinat kuulostavat paljon paremmilta kun soppaan lisätään ripaus mielikuvitusta, vähän liioittelua ja photoshopataan kuvat.

TEKSTI JA KUVAT JANNE HUHTALA

Niska on jäykkänä vedosta, kaikkia paikkoja kolttaa ja univelkaakin on niin, että silmiä kirvelee. Tämä reissu ei tainnutkaan olla kovin hyvä idea, ja vasta ollaan menolennolla jossakin Chigagon ja Salt Lake Cityn välillä. Kun matkalla siirretään kelloa yhdeksän tuntia taaksepäin, tulee matkustusvuorokauden pituudeksi yhteensä 33 tuntia.

PROLOGI

– Hei jätkät, lähdetäänkö jenkkeihin vetään prätkillä kunnan rundi? Otettas uudet fillarit alle ja käytäs ainakin Mount Rushmoressa kattoon kiveen hakatut pressojen kuvat, Black Hillsillä vieläkin suurempi Crazy Horse -kallioveistos, Rocky Mountain ja v***u vaikka mitä. Mitäs sanotte?

Näinhän monet suunnittelevat ja mekin innostuimme Mikan ideasta. Ja kuten monilla muillakin,

USA:ssa

Autoitunut kylä. Puitteet näyttivät siltä, että täällä ovat inkkarit aikanaan kokoontuneet juomaan tullientä.

Suoralla tiellä vakionopeussäädin on tärkeämpi varuste kuin radiaalijarrut tai Ohlinin täysin säädettävät vaimentimet.

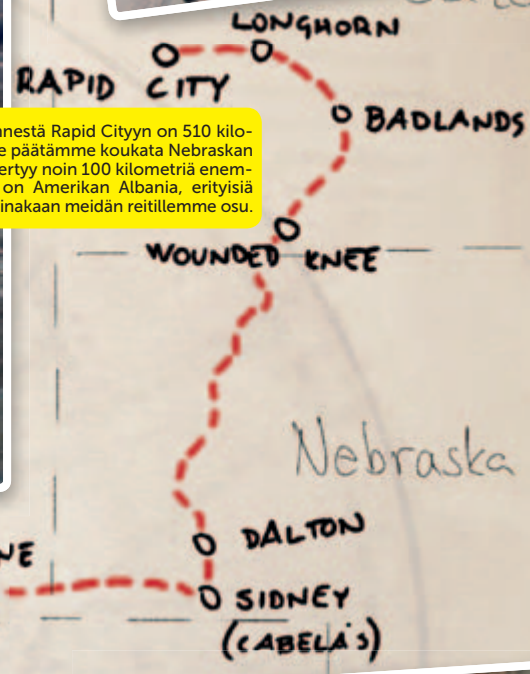

Pienkonekorjaamon "ulkomainos" tien varressa. Amerikkalaiset ovat sisäistäneet hyvin kertakäyttökulttuurin.

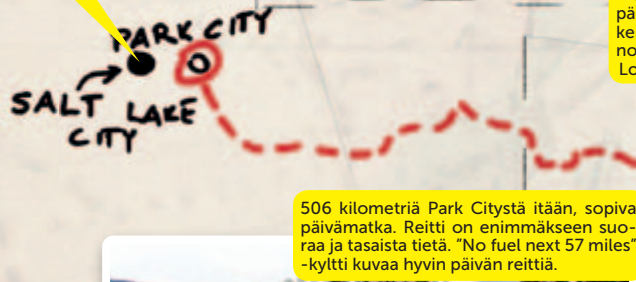
Salt Lake Cityyn pääsee Suomesta sujuvasti. Helsingistä suora lento Chigagoon ja sieltä parin tunnin pomppu perille. Perillä meitä ei olekaan vastassa Mika, vaan Mikan tekstiviesti: "Ottakaa kumijalka alle ja tulkaa hotellille. Mennään heti ottamaan yhdet oluet". Seuraavana aamuna matkustimme Suburbanin kyydillä Park Cityyn, jossa pyörät odottivat valmiina.

Badlandsin kansallispuisto pysäyttää purkan suussa. Kiviharjuista muodostuva alue näyttää täysin kuolleelta. Alueella on 20-30 miljoonaa vuotta vanhoja fossiileja, myös Tyrannosaurus Rex löydettiin täältä.

450 kilometrin rypistys Glenwood Springistä. Aluksi mutkittelevaa ja polveilevaa joen varilta seuraten. Ilta-päivällä nouseaan ylös Rocky Mountainille. Korkeuskemaa ei huipulla ole, mutta paikalliset väittävät tien nousevan 12 000 jalan eli yli 3600 metrin korkeuteen. Loppusuora Cheyenneen moottoritietä.

506 kilometriä Park Citystä itään, sopiva päivämätkä. Reitti on enimmäkseen suoraa ja tasaista tietä. "No fuel next 57 miles" -kyltti kuvaa hyvin päivän reittiä.

alkuinnostuksen jälkeen asia näytti hautautuvan kiireellisempien töiden alle. Koko idea ehdittiin jo unohtaa, kunnes ajatuksen isä otti uudelleen yhteyttä.

- No niin, nyt pitäis varata ne lentoliiput, totesi Mika.
- Luettelin koko nimeni, sosiaaliturvatunnukseni ja passi-numeroni saman tien. Sen jälkeen liikkuvaa junaa ei enää pysäyttänyt mikään.
- Farkut, rotsi, avopotta ja muutamat T-paidat ja kalsarit, eiköhän niillä pärjää. Näin päätimme yhteisesti Martin duuni paikalla ja pizzan voimalla pidetyssä palaverissa. Koska pakkaisimme matkalla joka aamu tavarat mukaamme, ei juuri turhia kampeita kannattaisi ottaa mukaan.
- Ja päätös piti. Matilla, Samilla ja Segulla oli yhtä pienet reput mukana lentokentälle tullessa kuin allekirjoitaneellakin. Sitten vaan koneeseen istumaan ja hankki-maan sitä niskasärkyä. Mika lensi jo edeltä hankkimaan meille prätkät.

Noi eläimet kun heittäis veke, niin tossa ois hyvä treenata trialia, tuumaa Sam.

Tuliluikkua oli tarjolla jos jonkinlaista. Hinnat alkaen 299\$, minkälainen saisi olla? Ja tietysti tyttöjen mallit erikseen.

Rocky Mountainin huipulla tie on jopa yllättävänkin loivapiirteinen ja tasainen. Yli 3600 metrin korkeudella ohut ilma yös moottorin tehoa merkittävästi.

Photoshopilla näyttävyyttä kuviin

1

Näinhän siellä todellisuudessa ajettiin, kiltisti kypärät päässä.

Ensin vaihdetaan kuvankäsittelyohjelmalla kuljettajalle kevyempi paita päälle

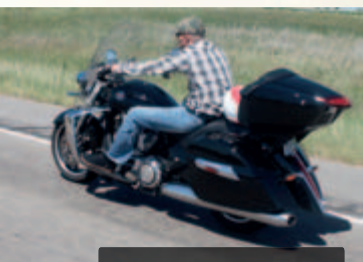

2

3

Ja lopuksi poistetaan vielä kypärä päästä. Nythän kuva alkaa näyttää siltä, että oltaisiin villissä ja vapaassa Amerikassa.

Ja saman kaavan mukaan tehtynä Mikan ajosuoritus näyttää tältä.

Ja Matti...

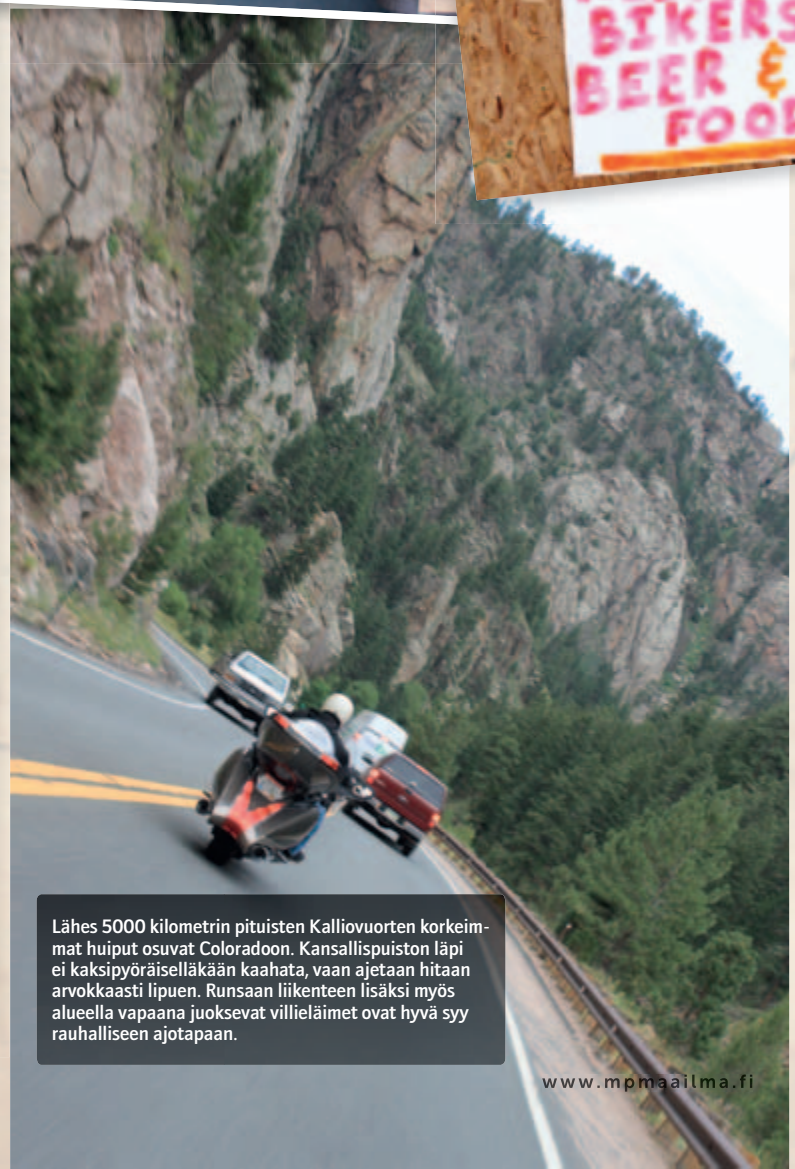
... ja Sam. " Svedupetterit kun näkis musta tällasen kuvan, niin varmaan loppuis työt nykyisessä paikassa."

Black Hillsin alueella tiet kulkevat väliä erikoisissa paikoissa. Pylväsmäisiä kivimuodostelmia, kapeita kouruja ja tunneleita.

Nebraskassa sijaitsevassa Daltonin kylässä on reilut 300 asukasta. Ympäriällä on kymmeniä maileja tyhjä. Muutama cowboy kävi pick-upillaan kylän postitoimistossa hakemassa viikon postin, muuten kylä vaikutti kuolleelta. Autoilta kaduilta puuttuvat vain tuulessa pyörivät ohdakepallot. Kylän läpi ajavia motoristeja houkuttelee pienellä mainoskytillä kylän ainoaan ravintolaan. Meistäkin tuli mainoksen uhreja.

Lähes 5000 kilometrin pituisten Kalliovuorten korkeimmat huiput osuvat Coloradoon. Kansallispuiston läpi ei kaksipyöräiselläkään kaahata, vaan ajetaan hitaan arvokkaasti lipuen. Runsaan liikenteen lisäksi myös alueella vapaana juoksevat villieläimet ovat hyvä syy rauhalliseen ajotapaan.

Samannimisestä tv-sarjasta tuttu Deadwoodin pikkukaupunki herää eloon Sturgis Rallyn aikana.

Sturgisissa osa matkamuistomyymälöistäkin poikkeaa perinteisestä kaavasta.

Sotapäällikkö Crazy Horses kunniaksi rakennetaan Black Hillsille muistomerkkiä, joka massiivisuudellaan jättää varjoonsa jopa Mount Rushmoren graniittiin hakatut presidenttien kasvat. Muistomerkkin läheisyydessä olevassa museossa esitellään, miltä koko muistomerkki tulee näyttämään valmiina. Nyt Crazy Horsesta on näkyvillä vasta kasvat, mutta kalliota on louhittu jo yli 11 miljoonaa kuutiota.

Hei ota kuva! Mut et sit julkaise lehdessä, ettei Sanna näe tätä.

Rapid Cityn ympäristössä on makeita mutkateitä ja tunnettuja nähtävyyksiä. Päivän aikana ehtii käydä mm. Mount Rushmorella katsastamassa vuoren seinään hakatut presidenttien kasvat, Crazy Horse -kallioveistoksen, Deadwoodin ja kiertelä kansallispuistojen upeissa maisemissa.

RAPID CITY

Mount Rushmore National Memorial: Vasemmalta Matti, George, Thomas, Theodore, Abraham ja Janne. Kivimiesten prätkiä ei parkkipaikalla näkynyt, tulivat ehkä junalla?

Välimatkat ovat pitkiä ja keitaat harvassa. Daltonin kylässä sekä ratsu että kuljettaja saivat juodakseen.

Ravintoloitsija innostui suomalaisista vieraista niin, että tyrkkäsi meille tussit käteen ja pyysi kirjoittamaan tervehdykset kattolevyihin.

Illallisella suunnitellaan samalla seuraavan päivän ajoreittejä. Samaan pöytään ovat osuneet mm. Victoryn Mark Blackwell ja toimittaja Alan Cathcart.